

64.

787—796

Alcvinus Offae regi Merciorum remittit discipulum suum iam ad docendum aptum.

787—796.

Codd. T fol. 61'—62 (T fol. 57), A 1* p. 23 n. 20*.*

Edd. Q 38, F 44, J 43. — Migne col. 213.

5 DOMINO EXCELLENTISSIMO OFFA^b REGI HUMILIS LEVITA ALCHVINE^c SALUTEM.

Fideliter voluntati tuae semper placere cupiens, hunc meum carissimum filium ad vos remisi, sicut petisti^d; deprecans, ut eum honorifice habeatis, donec ad vos volente Deo veniam. Nec eum sinite otiosum vagare^e nec ebrietati servire^f; sed praevidete^f ei discipulos; et praecipientes praecipite, ut diligenter doceat. Scio, quod
10 bene didicit. Et utinam bene proficiat. Quia discipulorum meorum profectus merces est mihi apud Deum.

Et valde mihi placet, quod tantam habetis intentionem lectionis, ut lumen sapientiae luceat in regno vestro, quod multis modo extinguitur^g in locis. Vos estis decus Britanniae, tuba praedicationis, gladius contra hostes, scutum contra inimicos.
15 Habete Deum semper ante oculos, facite iustitiam, amate misericordiam; quia, qui ignoscit, ignoscitur ei. Discite et^h diligite mandata dei Christi, ut benedictio illius *Cf. Matth. 6, 14.* in omni bonitate et prosperitate te tuosque nepotes consequatur in aeternum. Divinaⁱ te tuumque regnum caelesti benedictione comitetur gratia, Domine excellentissime.

65.

*Alcvinus Dodonem discipulum luxuriae ac vanitati deditum ad mores emendandos
20 instanter exhortatur². c. 789—796.*

Codd. (A 1 fol. 1), A 2 fol. 162—163, A 1 p. 1—4 nr. 1, K 1 fol. 78—79, K 2 p. 224—225. Fragmentum exstat apud D fol. 232—232', quod contulit L. Traube*.*

Edd. C 64, Q 114*, F 159*, J 286. — Migne col. 484.*

Do^b do iuxta nomen tuum tibi^c, tu mihi da da.

25 Do tibi me totum; sed tu, Dodo^d, mihi te da.

Carissimo^e filiolo^f meo, quem et^g sero genui et cito dimisi³, nec bene ablactatus raptus est ab uberibus meis. Inimiciorque^h noverca tamⁱ tenerum^k de paterno gremio per libidinum vortices caro rapuit⁴. Heu pro dolor, quid faciam, nisi plangam per-

64. ^a) Lemma: Ad Offanum regem Merciorum T, T*; Epistola Albini magistri ad
30 regem Offam A 1. ^b) Offae A 1*. ^c) Alcvinus A 1*. ^d) petistis A 1*. ^e) vagari A 1*. ^f) previd. corr. in providete A 1*. ^g) extinguetur T. ^h) om. T. ⁱ) ubique add. A 1*.

65. ^a) Lemma: Epistole Albini A 2; Incipiunt epistole Alcui magistri A 1*; Albinus de lapsu cuiusdam K 1. ^b) versus om. K. ^c) om. A 2. ^d) om. A 1*. ^e) kar. K, A 2. ^f) filio K meo om. ^g) om. K. ^h) inimicior quē K 2; inimiciorque corr. — ciciorque K 1, inimitior
35 corr. J. ⁱ) om. K. ^k) tenera K.

1) De discipulo prodigo aut Osulfo aut Dodone haec intellegenda esse videntur, cf. infra epp. 65. 66. 294. 295. 2) De tempore, quo haec et sequentes epistolae scriptae esse videantur, v. Sickel *Alcuin-studien* (Sitzungsber. der phil. histor. Cl. der Wiener Acad. LXXIX, 524). Ordinem codicis servavi eis omissis, quae iam antecesserunt. 3) Ex his verbis apparet hunc Dodonem non eundem esse discipulum,
40 cui Alcvinus scripsit (cf. infra ep. 294): Olim te genui, nutriv, alui et ad perfectum virum usque, Deo donante, perdux i etc. 4) Cf. Versus Alcui De Cuculo (Poet. Carol. I, 269):

Plangamus Cuculum, Dafnin, dulcissime, nostrum,

Quem subito rapuit saeva noverca suis

Heu mihi! si Cuculum Bacchus demersit in undis.

Qui rapiet iuvenes vortice pestifero.